

Baltā cepurīte Florencei

Džordana Monsone Raita

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Trīspadsmitgadīgā Florence Onjedžekve sasniedza savu ierasto vietu pārpildītajā Onitšas tirgus laukumā Nigērijā. Uz ielas bija pulcējušies pārdevēji, kas skaļi aicināja pie sevis darbīgos pircējus. Staigājošās sievietes līdzsvaroti nesa uz galvas uzliktos saišķus. Bija sākušās skolas brīvdienas, un Florence zināja, ka viņas draugi izbauda nodarbinātību pārtraukumā. Taču Florence savas brīvdienas pavadīja, pārdodot šajā tirgū vernonijas. Tā bija vienīgā iespēja, kā nopelnīt naudu, lai viņa varētu samaksāt par savām mācībām.

Taču Florence nesūdzējās. Galu galā viņas māte katru dienu pavadīja tirgū ilgas stundas, pārdodot jamsus, lai varētu

iegādāties savai ģimenei pārtiku. Mamma tik smagi strādāja.

To darīja abi vecāki. Taču, tā kā viņi bija mazizglītoti, viņiem nebija pārāk daudz darba iespēju.

Florencei drīz bija jābeidz pamatskola. Vairbūt, ja viņa varētu turpināt mācības, viņa varētu atrast labi atalgotu darbu un palīdzēt savai ģimenei.

Pārnākot mājās, Florence uzmeklēja savus vecākus un apvaicājās: „Kā jums šķiet, vai es varētu apmeklēt vidusskolu? Un varbūt arī universitāti?”

Mamma palūkojās uz nāmu (tēti) un noraidoši pakrātīja galvu. „Universitāte izmaksās daudz vairāk, nekā mums ir,” teica nāms. Florence nodūra galvu un palūkojās uz savām karpēm. Viņa negribēja, lai mamma un nāms redzētu, cik vīlusies viņa jūtas.

Pēc dažām dienām Florence piestāja pie slimnīcas, lai paņemtu kādas zāles. Lai gan slimnīcā valdīja gandrīz tikpat liela rosība, kā tirgū, šeit nebija tik skaļi. Florence lūkojās uz medmāsām viņu spodri baltajās cepurītēs. Viņa iztēlojās sevi šādā formas tērpā, palīdzot slimniekiem un aprūpējot mazulišus lielā slimnīcā. Varbūt viņa varētu kļūt par medmāsu?

Florence zināja, ka viņas vecākiem ir taisnība — iegūt izglītību būs grūti. Taču Florence prata uzcītīgi strādāt. Viņa nolēma pamēģināt.

Lai cik daudz darba katru dienu bija jāpaveic,

Florence atrada laiku mācībām. Viņa nokārtoja eksāmenus, lai iekļūtu vidusskolā, un Nāms aizņēmas pietiekami daudz naudas, lai viņa varētu tur mācīties. Vēlāk viņa uzzināja, ka valdība var palīdzēt apmaksāt mācības medmāsu skolā. Viņas sapnis bija rokas stiepiena attālumā!

Taču, kad pienāca laiks uzsākt mācības medmāsu skolā, Florence sāka nedaudz šaubīties. Ja nu tas būs pārāk grūti? Ja nu viņa jutīsies vientuļa? Florence nolieca galvu lūgšanā: „Mīļais Dievs, lūdzu, dod man spēku apmeklēt medmāsu skolu un cītīgi mācīties!”

Medmāsu skolā Florence apguva to, kā iedot slimniekiem zāles un attīrīt instrumentus no mikrobiem. Dažkārt viņas pacienti atlaba, citkārt — ne. Florence bieži lūdza pēc drosmes. Pēc trim gariem gadiem Florence absolvēja skolu, izcīnot balvu kā labākā studente savā grupā. Viņas sapnis bija piepildījies! Viņa varēja nēsāt balto medmāsu cepurīti, un viņa varēja nopelnīt pietiekami daudz, lai palīdzētu savai ģimenei.

Pēc daudziem gadiem Florence apmeklēja kādu nelielu Akras draudzi Ganā. Viņas vīrs Kristofers Čukvura bija

vietējais misijas prezidents. Šajā draudzē Florence satikās ar dažiem bērniem, kuri nevarēja pastāvīgi apmeklēt skolu. Viņi šaubījās par to, ko darīt turpmāk. Viņi atgādāja Florencei par viņas bērnu dienām. „Ko es varētu pateikt, lai viņiem palīdzētu?” Florence klusi lūdza.

Tad viņa sajuta skaidru pamudinājumu pastāstīt viņiem par savu dzīvi.

Florence domāja par savu dzīvi. Viņa bija strādājusi Nigērijas un Amerikas Savienoto Valstu slimnīcās. Viņa bija apprecējusies ar krietnu vīrieti, un viņi bija kopīgi atraduši Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu. Viņa bija kļuvusi par māti. Tagad viņa palīdzēja misionāriem būt veseliem un uzcītīgi strādāt. Debesu Tēvs bija palīdzējis viņai kļūt par medmāsu. Viņš bija palīdzējis viņai daudz vairāk, nekā viņa jebkad bija iztēlojusies. Viņš varēja paveikt to pašu arī šo bērnu labā.

Florence paskatījās uz bērniem un pasmaidīja. „Vai jūs esat redzējuši cepurītes, ko valkā medmāsu? Redzot šādu cepurīti, es nolēmu kļūt par medmāsu . . .” ●

Autore dzīvo Mičiganas štatā, ASV.

Šajā fotogrāfijā Florence beidzot ir saņēmusi pati savu balto cepurīti!

